

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. Плевен, 01.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РУМЕН П. ЛАЗАРОВ

Членове: ИВАН Н. РАДКОВСКИ
ДОРОТЕЯ С. ЦОНЕВА

при участието на секретаря ЕВГЕНИЯ М. РУСЕВА
в присъствието на прокурора В. Ил. Д.
като разгледа докладваното от ИВАН Н. РАДКОВСКИ Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20214400600827 по описа за 2021
година

Като разгледа докладваното от съдия Иван Радковски ВНОХД № 827/2021 г., по описа на Плевенски окръжен съд, за да се произнесе взе предвид следното:

Въззивното производство е образувано по протест от Д.М. - прокурор в Районна прокуратура – гр. Плевен, срещу присъда №260064, постановена по НОХД №2261/2020 г., по описа на Районен съд-гр. Плевен.

В протеста са изложени доводи за неправилност на първоинстанционната присъда, тъй като е постановена в противоречие със събрания доказателствен материал, като при безспорно установена фактическа обстановка и доказаност на обвинението, както от обективна, така и от субективна страна, първоинстанционният съд е направил погрешни изводи за съставомерността на извършеното от подсъдимия Д.И. деяние и го е оправдал по обвинението му за извършени три престъпления по чл. 183, ал.4, вр. ал.1, вр. чл. 28, ал.1 от НК, с искане – първоинстанционната присъда да бъде отменена, като незаконосъобразна и вместо нея да бъде постановена друга, с която подсъдимият да бъде признат за виновен и осъден по повдигнатите му обвинения, за които да му бъдат наложени наказания в справедлив размер.

Представителят на Окръжна прокуратура – гр. Плевен изрази становище, с което не поддържа подадения протест, считайки, че от субективна страна деянията не са осъществени, предвид множеството индикации, установени във връзка с поведението на подсъдимия И. спрямо трите му деца, както и липсата на негов трудова ангажираност, която да му даде възможност да изпълнява задължението си да изплаща дължимата издръжка на децата си.

Протестът е допустим, тъй като е подаден в законовия срок и от правоимаща страна.

Настоящата съдебна инстанция провери изцяло правилността на протестираната присъда, с която подсъдимият Д.И. е бил признат за невинен, както следва:

- В това, че през периода от месец януари 2018 година, до месец август 2020 година, в град Плевен, при условията на повторност, като осъден с Решение №1960/19.12.2014г. по гр.д. №3624/2014 г. по описа на Районен съд – Плевен да издържа свой низходящ - непълнолетната Д.Д. И.а /родена на ***г./, съзнателно не изпълнил задължението си, в размер на повече от две месечни вноски, а именно 32/тридесет и две/ месечни вноски, всяка в размер на 100 лева, в общ размер на 3 200 лв. и е бил оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 183 ал. 4, вр. ал. 1 във вр. с чл. 28, ал. 1 НК.
- В това, че през периода от месец януари 2018 година до месец август 2020 година в град Плевен, при условията на повторност, като осъден с Решение №1960/19.12.2014г. по гр.д. №3624/2014 г. по описа на Районен съд – Плевен да издържа свой низходящ - непълнолетната Х.Д. И.а /родена на ***г./, съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 32/тридесет и две/ месечни вноски, всяка в размер на 90 лева, в общ размер на 2 880лв. и е бил оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 183 ал. 4, вр. ал. 1 във вр. с чл. 28, ал. 1 НК.
- В това, че през периода от месец януари 2018 година до месец август 2020 година в град Плевен, при условията на повторност, като осъден с Решение №1960/19.12.2014г. по гр.д. №3624/2014 г. по описа на Районен съд – Плевен да издържа свой низходящ - непълнолетната В.Д. И.а /родена на ***г./, съзнателно не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 32/тридесет и две/ месечни вноски, всяка в размер на 85 лева, в общ размер на 2 720 лв. и е бил оправдан по обвинението за престъпление по чл. 183 ал. 4, вр. ал. 1 във вр. с чл. 28, ал. 1 НК.

За да постанови присъдата си първоинстанционният съд е приел за установена и доказана следната фактическа обстановка по делото :

С решение №1960/19.12.2014г. по гр.д. №3624/2014 г. по описа на Районен съд – Плевен, гражданският брак между подсъдимия Д.И. и

свидетелката Т.Ч., бил прекратен с развод. Със същото решение, упражняването на родителските права върху родените през брака деца – Д. И.а /родена на ***г./, Х. И.а /родена на ***г./ и В. И.а /родена на ***г./, било предоставено на Ч.. Подсъдимият И. бил осъден да плаща месечна издръжка, както следва: 100 лева – в полза на Д. И.а, 90 лева – в полза на Х. И.а и 85 лева – в полза на В. И.а, чрез тяхната майка – Т.Ч.. Решението влязло в сила на 06.01.2015 година.

С присъда №13/14.01.2016г., по НОХД № 3268/2015г. по описа на Районен съд - Плевен, Д.И. бил признат за виновен в извършване на престъпление по чл.183, ал. 4, вр. ал.1, вр. чл. 28, ал.1 НК и му било наложено наказание ПРОБАЦИЯ. Присъдата влязла в сила на 29.01.2016г.

За периода месец януари 2018 година - месец август 2020 година, подсъдимият се намирал в изключително затруднено материално положение. Нямал постоянна трудова заетост; случвало се за известни периоди да бъде ангажиран трудово, но неговите работодатели не изпълнявали задълженията си по чл.62 КТ – не сключвали писмен договор с И. и съответно – не уведомявали за това органите на НАП. Същевременно, подсъдимият не притежавал декларирано движимо или недвижимо имущество, земеделски земи, банкови сметки и влогове; не бил регистриран през посочения период като безработно лице в Бюрото по труда - Плевен, като такава регистрация направил на 10.02.2020г., но не получавал парично обезщетение за безработица през целия инкриминиран период. При така създалата се ситуация, И. не изпълнявал задължението си за заплащане на издръжка на своите три дъщери. Имало случаи, при които спорадично изплащал на бившата си съпруга или на нейната майка – св.А.Т., парични суми, съобразно възможностите си. Също така спорадично, при възможност, давал на своите дъщери парични суми „на ръка“; помагал им със закупуването на вещи за лична употреба /мобилни апарати, изплащането на абонаментите към мобилни оператори/; при възможност давал парични средства за началото на учебната година и за закупуване на дрехи; на свой ред, близките на И. – неговият брат и неговата майка – А. И. и В.Н., от името на подсъдимия, също подпомагали материално отглеждането на трите му дъщери, но за така даваните парични средства /както лично от Д.И., така и от неговите близки/, не били изготвяни разписки, а и същите не били давани с нарочна уговорка, че представляват издръжка за определен месец, по реда, постановен в съдебното решение, а именно – изплащане посредством майката Т.Ч.. Единствените документално закрепени случаи на изплащане на парични средства от подсъдимия, макар и отново спорадично, били от дати 20.11.2018г. /100 лева/, 05.02.2019г. /100 лева/, 12.06.2019г. /50 лева/ - изплатени посредством системата EasyPay.

По този начин, за периода месец януари 2018 година - месец август 2020 година, подсъдимият И. не изпълнил общо 32 месечни вноски, всяка в размер на 100 лева, в общ размер на 3 200 лв. – в полза на Д. И.а, 32 месечни вноски, всяка в размер на 90 лева, в общ размер на 2 880лв. – в полза

на Х. И.а и 32 месечни вноски, всяка в размер на 85 лева, в общ размер на 2 720 лв. – в полза на В. И.а. Междувременно, свидетелката Ч. получавала издръжка от Държавата, на основание чл.152 ал.1 СК, като специално за периода месец януари – декември 2018г. ѝ били изплатени 2640лв., за периода месец януари – декември 2019г. – 2880 лева, за периода месец януари – декември 2020г. – 2880 лева. След подадена жалба от страна на св.Т.Ч., било образувано досъдебно производство №Д-1992/2020г. по описа на РП-ПЛЕВЕН, в хода на което, към наказателна отговорност за три престъпления по чл.183 ал. 4, вр. ал. 1 във вр. с чл. 28, ал. 1 НК, бил привлечен Д.И..

Така изложената фактическа обстановка е била приета от първоинстанционния съд за установена и доказана въз основа на следните доказателства и доказателствени средства в хода на съдебното следствие:

- обяснения на подсъдимия Д.И., дадени в хода на съдебното следствие;
- показания на свидетелите Х. И.а – дадени в хода на съдебното следствие; В. И.а – дадени в хода на съдебното следствие; Т.Ч. – дадени в хода на съдебното следствие; В.Н. – дадени в хода на съдебното следствие; А. И. – дадени в хода на съдебното следствие; А.Т. – дадени в хода на съдебното следствие;
- препис от Решение №1960/19.12.2014г. по гр.д. №3624/2014 г. по описа на Районен съд – Плевен /л.15 – 17 от ДП/;
- преписи от Удостоверения за раждане на Д., Х. и В. И.и /л.27 – 29 от ДП/;
- справка от Български пощи за извършени парични преводи от страна на Д. В. ИЛ. в полза на Т.Х. Ч. с ЕГН ***** или А.Г.Т. с ЕГН *****, за периода м.01.2018г – м.08.2020г. /л.79 от делото/;
- справка от Изипей за извършени парични преводи от страна на Д. В. ИЛ. в полза на Т.Х. Ч. с ЕГН ***** и А.Г.Т. с ЕГН ***** за периода м.01.2018г – м.08.2020г. /л.81 - 86 от делото/;
- справка от Община Плевен Плевен за изплащана месечна издръжка за лицата Д.Д. И.а, Х. Д. И.а и В.Д. И.а, съобразно Решение №1960/19.12.2014г по гр.д.№3624/2014г на РС-Плевен /л.92 от делото/;
- писмени сведения, съставляващи банкова тайна по смисъла на чл.62 ал.2 ЗКИ, предоставени от „Банка „ДСК“ АД, „УниКредит Булбанк“ АД, „Юробанк България“ АД, „Обединена българска банка“ АД, „Райфайзенбанк“ (България) ЕАД, „Първа инвестиционна банка“ АД, „Инвестбанк“ АД, „Централна кооперативна банка“ АД, „Алианц Банк България“ АД, „Българо-американска кредитна банка“ АД, „Ти Би Ай Банк“ ЕАД, „ПроКредит Банк“ (България) ЕАД, „Интернешънъл Асет Банк“ АД, „Търговска Банка Д“ АД, „Българска банка за развитие“ ЕАД, „Токуда Банк“ АД, „Тексим Банк“ АД, „Общинска банка“ АД, „ИНГ Банк Н.В.“ – клон София, „Ситибанк Европа“ АД, клон България, „БНП Париба С.А.“ – клон София, „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“ – клон България, „Те–Дже ЗИРААТ БАНКАСЪ“ – Клон София, „Варенголд Банк“ АГ, клон София, „Бигбанк АС“ –клон България /л.119

- 175 от делото/;
- заключение по единична съдебно-икономическа експертиза /л.105 – 109 от делото/, от което се установява, че месечните разходи за издръжка на едно лице в Република България през периода м.януари 2018г – м.август 2020г., варират между 421,04лв. и 556,60 лв.; вещото лице е категорично, че при наличните данни за липса на трудова заетост, движимо и недвижимо имущество, подсъдимият не е имал обективна икономическа възможност да изплаща общо 275 лева месечна издръжка в полза на трите си дъщери.
- писмени доказателства за имущественото състояние и трудовата заетост на подсъдимия, представени от ТД на НАП – Плевен, ОДМВР, Община Плевен, ОД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, Агенция по вписванията, БТ – Плевен, ТП на НОИ-Плевен /л.80, л.95, л.97 – 100 от делото, л.35 – 42 от ДП/;
- характеристични данни /л.32 от делото/;
- справка за съдимост /л.16 – 25, л.44 - 53 от делото/.

В мотивите към своята присъда районният съд е направил подробен

анализ на свидетелските показания по делото, констатирал е наличие на противоречия в някои от тях и е изложил убедителни съображения относно това, кои кредитира и кои оценява като недостоверни и тези му съображения се споделят напълно и от настоящият съдебен състав.

При така установената фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел, че с действията си, от обективна страна, подсъдимият Д.И. е осъществил на три пъти състава на престъпление по чл. 183 ал. 4, вр. ал. 1 във вр. с чл. 28, ал. 1 НК, както следва:

- през периода от месец януари 2018 година до месец август 2020 година в град Плевен, при условията на повторност, като осъден с Решение №1960/19.12.2014г. по гр.д. №3624/2014 г. по описа на Районен съд – Плевен да издържа свой низходящ - непълнолетната Д.Д. И.а /родена на ***г./, не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 32/тридесет и две/ месечни вноски, всяка в размер на 100 лева, в общ размер на 3 200 лв.;
- през периода от месец януари 2018 година до месец август 2020 година в град Плевен, при условията на повторност, като осъден с Решение №1960/19.12.2014г. по гр.д. №3624/2014 г. по описа на Районен съд – Плевен да издържа свой низходящ - непълнолетната Х.Д. И.а /родена на ***г./, не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 32/тридесет и две/ месечни вноски, всяка в размер на 90 лева, в общ размер на 2 880лв.;
- през периода от месец януари 2018 година до месец август 2020 година в град Плевен, при условията на повторност, като осъден с Решение №1960/19.12.2014г. по гр.д. №3624/2014 г. по описа на Районен съд –

Плевен да издържа свой низходящ - непълнолетната В.Д. И.а /родена на ***г./, не изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 32/тридесет и две/ месечни вноски, всяка в размер на 85 лева, в общ размер на 2 720 лв.

Наред с това, въпреки наличието на данни по делото, че подсъдимият е правил отделни имуществени престации в полза на трите си дъщери, а такива са били правени от негово име и от неговата майка – В.Н., а също така и от неговия брат – А. И., при липсата на надлежни доказателства за изпълнение на конкретни месечни вноски по дължимата издръжка, основният съд е приел, че е налице пълно неизпълнение на това задължение от страна на И., за времето от месец януари 2018 година - до месец август 2020 година, по отношение на всяка от трите му дъщери.

Районният съд законосъобразно е счел, че в случая е налице и квалифициращият признак „повторност“, което се обуславя от осъждането на И. с присъда №13/14.01.2016г. по НОХД № 3268/2015г. по описа на Районен съд – гр. Плевен, за престъпление по чл.183, ал. 4, вр. ал.1, вр. чл. 28, ал.1 НК.

Съобразявайки съдебната практика, обосновано първоинстанционният съд е приел, че от субективна страна, престъплението по чл.183 ал.4 вр. ал.1 НК може да бъде извършено само с пряк умисъл, тъй като деецът предвижда неизбежното неплащане на издръжката в размер на две или повече месечни вноски, но същевременно, за да се установи, че е осъществен този престъпен състав от него от субективна страна, трябва да е изяснено дали той е имал обективна икономическа възможност да изпълнява задължението за издръжка, на което е осъден.

Имайки предвид заключението по приетата съдебно-икономическа експертиза, както и приобщените писмени доказателства за имущественото състояние и трудовата заетост на Д.И., представени от ТД на НАП – Плевен, ОДМВР, Община Плевен, ОД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, Агенция по вписванията, БТ – ПЛЕВЕН, ТП на НОИ-Плевен, а също така и наличните писмени сведения, съставляващи банкова тайна, по смисъла на чл.62 ал.2 ЗКИ, обосновано основният съд е приел, че в процесния период е била налице обективна икономическа невъзможност на подсъдимия да изплаща определената издръжката в полза на трите си дъщери, който извод се споделя напълно и от настоящия съдебен състав, т.е. в случая липсват доказателства, че това неизпълнение от негова страна е било съзнателно или извършено с пряк умисъл.

Липсата на обективна възможност у подсъдимия И. да изпълнява задължението за издръжка, съобразно решение №1960/19.12.2014г. по гр.д. №3624/2014 г. по описа на Районен съд – Плевен се установява и от обстоятелството, че през инкриминирания период е изплащана издръжка за Д., Х. и В. И.и, на основание чл.152 ал.1 СК, макар и в намаления размер, предвиден в съответните Закони за държавния бюджет на Република България за 2018, 2019 2020 г. /и за три години – по максимум 80 лева за

дете/, което, съобразно чл.152 ал.2 СК се дължи само когато по изпълнителното дело се установи, че неизправният длъжник няма доходи и не притежава имущество, върху което да се насочи принудителното изпълнение, както правилно е посочено в първоинстанционния съдебен акт.

На следващо място първоинстанционният съд е изложил в своите мотиви към протестираната присъда подробни и логични съждения, касаещи трудовата ангажираност и начинът, по който си е търсел работа подсъдимия през процесния период, както и това, че той е правил подаръци на дъщерите си и им е давал парични суми, като съдът е направил обоснования извод, който се споделя напълно и от настоящия съдебен състав, че от тези обстоятелства не би могло да се стигне до заключение, че Д.И. съзнателно се е поставил в състояние на невъзможност да изпълнява задължението си да издържа своите деца.

При изпълнение на задълженията си по чл. 314 от НПК настоящата инстанция не констатира нарушения на материалния или процесуалния закон, допуснати при постановяване на протестираната присъда, които да налагат нейната отмяна или изменение.

По всички тези съображения въззивната инстанция не възприе доводите изложени в протеста за неправилност на първоинстанционната присъда, тъй като е постановена в противоречие със събрания доказателствен материал, като при безспорно установена фактическа обстановка и доказаност на обвинението, както от обективна, така и от субективна страна, първоинстанционният съд е направил погрешни изводи за съставомерността на извършеното от подсъдимия Д.И. деяние и го е оправдал по обвинението му за извършени три престъпления по чл. 183, ал.4, вр. ал.1, вр. чл. 28, ал.1 от НК, считайки че първоинстанционният съдебен акт следва да бъде потвърден, като правилен, обоснован и законосъобразен, тъй като не са налице основания за неговата отмяна или изменение.

По изложените съображения и на основание чл. 338, вр. с чл. 334, т.6 от НПК , Плевенският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260064, постановена по НОХД №2261/2020 г., по описа на Районен съд-гр. Плевен.

Решението не подлежи на касационна жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____